

Trispalvės Pietų Amerikoje: Argentinos lietuvių bendruomenė paminėjo 75-ąjį jubiliejų

Lapkričio 15-osios rytą Luchano Dievo Motinos bazilikos aikštė virto mažyte Lietuva. Čia susirinko lietuvių kilmės šeimos iš visos Argentinos - nuo Beriso ir Tandilio iki Rosario, Buenos Airių ir atokiausių provincijų, rašoma Argentinos lietuvių bendruomenės pranešime žiniasklaidai.

Kai kurie iki šventės važiavo kelias valandas, kiti - pirmą kartą atsivedę savo vaikus, kad jie pamatytų, kaip atrodo gyvas lietuviškumas, čia saugomas jau tris ketvirčius amžiaus.

Patys lietuviai sakė nebeatsimenantys, kada paskutinį kartą buvo taip gausiai susirinkę. Juos subūrė dvi progos: naujo Aušros Vartų Gailestingumo Motinos paveikslo perdavimas Luchano Mergelės Marijos šventovei ir Argentinos lietuvių bendruomenės 75-metis.

Dar prieš Mišių pradžią ore tvyrojo vos apčiuopiamas jausmas, primenantis grįžimą namo. Tautinių juostelių spalvos mirgėjo tarp žmonių, o senoliai, sulaukę progos susitikti, tyliai dalijosi istorijomis, kurias gali papasakoti tik gyvenimo patirtis: apie karo metų keliones, pirmuosius bendruomenės vakarus, apie tai, kaip kiekviena šeima iš naujo nešė Lietuvą į naujus namus Pietų Amerikoje.

Argentinos lietuvių bendruomenė paminėjo 75-ąjį jubiliejų | Argentinos lietuvių bendruomenės nuotr.

Šv. Mišias aukojo arkivyskupas Lionginas Virbalas, o su juo koncelebravo kunigai marijonai, dirbantys lietuvių įkurtose parapijose. Mišiose lietuviškai ir ispaniškai giedoja Beriso Mindaugo draugijos choras.

Arkivyskupas Lionginas Virbalas savo pamoksle palietė tą nematomą siūlą, jungiantį diasporą su tėvyne.

„Jūs čia sukūrėte namus, tačiau šaknų nepaleidote. Tai – jūsų stiprybė ir jūsų istorija“, – sakė jis.

L. Virbalas taip pat priminė seną tradiciją rengti piligriminės keliones į Luchaną, kur sovietinės okupacijos metais būdavo minima ir Lietuvos nepriklausomybė.

Ši mintis ypač jautriai suskambo tada, kai bendruomenė išvydo intronizuojamą naujai sukurtą Aušros Vartų Gailestingumo Motinos atvaizdą. Atgabentas iš Lietuvos su ypatingu rūpesčiu, jis tarsi simboliškai sujungė du pasaulius: Lietuvą, iš kurios kadaise iškeliavo protėviai, ir Argentiną, kuri tapo jų naujais namais.

Po šv. Mišių dalyviai nusileido į bazilikos kriptą, kur, skambant „Ave Maria“ giesmei, simboliškai atsisveikino su senuoju paveikslu, kuris bus perkeltas į šventovės muziejų. Šalia naujojo paveikslo kabės Lietuvos vėliavos – Trispalvė ir

istorinė su Vyčiu.

Argentinos lietuvių bendruomenė paminėjo 75-ąjį jubiliejų | Argentinos lietuvių bendruomenės nuotr.

Luchano bazilikos kriptoje galima pamatyti daug įvairiose šalyse gerbiamų Mergelės Marijos paveikslų ir statulų. Nuo 1982 m. čia kabėjo ir Vilniaus Gailestingumo Motinos paveikslas. Kadangi jis nepasižymėjo meniškumu, Argentinos lietuviai jau seniai planavo jį pakeisti tinkamesniu.

Prieš porą metų, lankydamasis Argentinoje, Lietuvos vyskupų konferencijos delegatas užsienio lietuvių sielovadais arkivyskupas Lionginas Virbalas pasiūlė tai pagaliau padaryti. Jo prašymu Vilniaus Šv. Teresės parapija padovanojo dailininko Pauliaus Juškos nutapytą paveikslą. Beveik prieš metus buvo sudaryta darbo grupė iš įvairių Argentinos lietuvių bendruomenių atstovų, kuri ėmėsi šventės paruošimo ir kvietė visus joje dalyvauti.

Luchane taip pat buvo minimas ir Argentinos lietuvių bendruomenės 75-metis. Atvykę į Argentiną, kaip ir kitose šalyse, lietuviai steigė savo organizacijas ir klubus. 1950 m. buvo įkurtas juos jungiantis Argentinos lietuvių organizacijų

komitetas, kuris 1956 m. sausį pasivadino Argentinos lietuvių organizacijų ir spaudos taryba (ALOST).

Kaip rašoma pranešime, po Mišių žmonės iš bazilikos žengė tarsi sena, daug išgyvenusi šeima. Jie sveikino vieni kitus, apsikabino, o tarp šurmilio kartkartėmis nuaidėdavo lietuviškos melodijos, sugrąžinančios visus į vaikystės sodus, į prosenelių namų kvapus. Į vietą, kurios nebėra šalia, bet kuri visada yra širdyje

Argentinos lietuvių bendruomenė paminėjo 75-ąjį jubiliejų | Argentinos lietuvių bendruomenės nuotr.

Vakaro kultūrinė programa dar labiau sustiprino šį jausmą. Mindaugo lietuvių draugijos choras savo balsais pripildė salę skaidraus jausmingumo. Po jų pasirodė šokių kolektyvai iš visos Argentinos: Berisso lietuvių draugijos „Nemunas“ kolektyvai: „Skaidra“, „Nemunas“, „Griaustinis“ ir „Pipiras“, Argentinos lietuvių centro „Spindulys“ ir „Perkūnas“, Tandilio kolektyvai „Kaukas“ ir „Laisvės Akmuo“; Rosario kolektyvai „Šaltinis“ ir „Dobiliukai“; Beriso Mindaugo draugijos kolektyvas „Žibutė“.

Šventė pradžiugino ir naujai įkvėpė lietuvius palaikyti tikėjimą bei tautinę dvasią,

paskatino bendradarbiauti ir dalintis patirtimi. Net tie, kurie atvyko 600 kilometrų iš Kordobos į Luchaną, dalijosi džiugia nuotaika ir kartu su kitais linkėjo pratęsti šią gražią Argentinos lietuvių susibūrimo tradiciją.

Kaip rašoma bendruomenės pranešime, per 75 metus ši bendruomenė tapo daugiau nei tautine organizacija. Ji tapo gyvu tiltu, jungiančiu kartas: tuos, kurie Lietuvą paliko, tuos, kurie ją prisimena iš pasakojimų, ir tuos, kurie jos ieško iš naujo – kelionėse, šokiuose, giesmėse, pačioje kalboje. Todėl vakaro pabaigoje ištarti žodžiai skambėjo ne kaip šūkis, o kaip ramus, tikras įsitikinimas: „Mes esame toli, bet mes – Lietuva.“